

СДРУЖЕНИЕ „ИНИЦИАТИВА ЕДИНЕНИЕ“

ПРИЗИВ

за национално единение в името на България

Светът преживява тревожни събития с опасни дългосрочни последици, които няма да отминат и нашето Отечество. Същевременно в държавата се наблюдават разпри, а авторитетът на институциите е катастрофално нисък. Всичко това води до нарастване на напрежението и ожесточението в обществото. Насилието се простира от дома през училищния двор до улицата, а новините все повече приличат на криминална хроника. Република България е обявена за най-бедната и корумпирана държава в Европейския съюз. Загубили вяра да направят живота си в Родината по-добър, младите хора продължават масово да напускат страната с еднопосочни билети към уредените държави, което предвещава мрачно бъдеще на нацията още през текущия XXI век.

Когато четем безжалостните числа на статистика, сякаш се примиряваме с тяхното горчиво предсказание. От близо 9 000 000 преди 30 години, ние днес наброяваме малко над 7 000 000 в пределите на Отееството! Причините са ясни: ниска раждаемост, висока смъртност, икономическа криза и постоянна емиграция. Семейните ценности се наричат „отживелица“, макар че точно семейната задруга ни спасява в най-страшните предишни времена. Близо 2 000 000 предимно млади сънародници трайно са напуснали България. Затънали в дребнотемието на деня, ние сме пред пропастта на демографската катастрофа.

Началото на „Великото преселение“ на мигранти от Близкия изток и Северна Африка завари Европейския съюз неподготвен и безпомощен. Намирайки се на неговата външна граница, Република България е застрашена от нахлуване и промяна на етническия и верския състав на населението.

В исторически план българското село винаги е спасявало българите. Днес е тъжно да гледаш буренясалите поля и развалините на селскостопанските постройки. Нас българите, които сме научили половината Европа на градинарство, сега ни тъпчат с некачествени зеленчуци и плодове от съседни и далечни страни и ние сме принудени да ги купуваме и употребяваме поради по-ниските цени.

Вместо да произвежда продукти с висока добавена стойност, България днес изнася суровини и работна ръка. Недостигът на професионалните кадри, които могат да работят пълноценно в полузакритата индустрия е потискащ. Образованието произвежда т. нар. „интелигентно безработни“, които не са полезни нито на себе си, нито на държавата. Отделяните средства за наука не позволяват поддържането дори на средно европейско равнище. Духовната криза обхванала обществото е с по-трудно преодолими последици от тези на икономическата, защото културата изисква непрекъснато натрупване на постижения. Социалните помощи се превръщат в поминък за хора неграмотни и неуки.

Здравните реформи следват една след друга, но здравният статус на застаряващата българска нация се влошава. Броят на неосигурените гони този на осигурените и заплашва да срине системата.

Накратко, живеем във време на несигурност и конфликти от всякакъв характер – както остри политически и социално-икономически във вътрешнодържавен план, така и в условия на глобална несигурност и геополитически конфликти. Паралелно с това, новите технологии и материали променят света с непозната досега динамика. Знаем го, но някак си не смеем да го изречем ясно, че за да просперира една държава в такава среда е необходимо обединение на всички за определяне и постигане на ясни национални цели и приоритети. За съжаление досега държавата няма единна визия за бъдещето ѝ, а България жадува за единение, за възраждане и съхраняване на българския дух, нация и държава, за цели, които да съберат енергиите на всички български граждани. Да, пазарът е основен фактор, но историческото, а и съвременното развитие на света недвусмислено показва, че държавата не трябва да абдикира от своите роли и задължения за развитието на икономиката и обществото и трябва да работи в интерес на всеки гражданин, а не в интерес на различни частни или държавни монополни структури.

Учени, индустриалци и общественици предлагат „Възгледи за национални цели и приоритети за устойчиво развитие на България“. Авторите се надяват този документ да бъде база за дискусии и допълнения

с оглед в близките месеци да се постигне формулирането и приемането на една консенсусна национална рамка от цели и приоритети с хоризонт от 20-25 години, обединяващи всички адекватни политики, мерки и инструменти и ангажиращи цялата нация, държавния и частния сектор в тяхната реализация. Няма да е лесно! Трудно ще се постигне единение около цели, приоритети и действия. Трябва истински да повярваме в себе си и възможностите си и да обезпечим устойчиво развитие на страната, справяне с бедността и постигане на високо благосъстояние на българските граждани.

Преди повече от 100 години в Народното събрание се разгарят люти спорове по намесата на България в Първата световна война и след остри прения се стига до съгласието, че в съдбовните за Отечеството времена трябва да бъдат свити партийните знамена и всички да се наредят под националния трицвет. Нека бъдем достойни потомци и да обединим сили за:

- възстановяване на държавността и институционалния ред;
- спасяване на чезнещата нация;
- по-качествено и съобразено с потребностите образование;
- развитие на адекватно здравеопазването;
- съживяване на разореното село;
- възстановяване на индустрията;
- издигане ролята на науката и технологиите;
- съхраняване на духовните ценности чрез културен възход;
- укрепване на въоръжените сили и повишаване на сигурността на гражданите;
- нормално правосъдие за всеки гражданин.

Нашите предшественици са ни оставили един завет – да пазим и браним Отечеството. Никога в съвременната история Родината не е била изправена пред толкова големи предизвикателства и опасности. На нас ни трябва единение и толерантност, да загърбим различията и пристрастията, защото нацията е силна, когато е единна. Нека да имаме една обща върховна цел – добруването на народа, преодоляването на бедността и осигуряването на доброто бъдеще на младото поколение.

Както нашите предци са жертвали дори живота си, за да живеем днес на тази благословена земя, така и ние трябва да положим поне възможните усилия, за да продължи вековната история на българите и след края на XXI

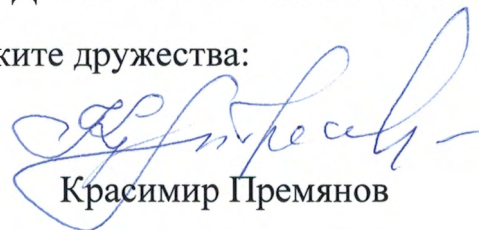
век на тази географска ширина. Ние не избираме Майка и Отечество и ето
защо не ни питайте защо обичаме най-много тях!

Да живее България и ние в нея!

ПОДКРЕПЯМЕ ПРИЗИВА ЗА НАЦИОНАЛНО ЕДИНЕНИЕ.

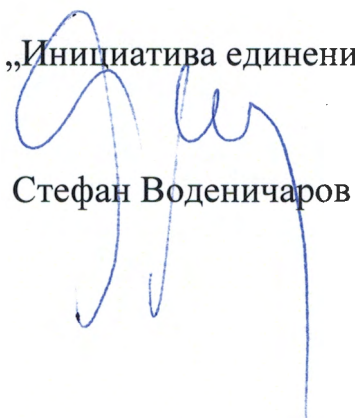
СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

Председател на Тракийските дружества:

Красимир Преманов

Председател на Сдружение „Инициатива единение“:

Стефан Воденичаров